

SAJÓ LÁSZLÓ

(részletek egy haikuregényből)

eső szemerkél
 kopog a terasz fehér
 hullámpalája
 •
 innen jó nézni
 az esőt a világot
 nem vagyok benne
 •
 bőrig ázol le-
 veszed ruhád nem bőrod
 fázós ázalék
 •
 bőrig ázva le-
 vetkőzve most kellene
 valaki bőre
 •
*Szép volt De most már
 szeretnék szárítkozni
 a napon uram*
 •
 vedli bőrét a
 kígyó szívéig lüktet
 az eleven hús
 •
 esőerdőben
 száz év monszun ami még
 azt már kibírod
 •
 hova is mennél
 az élet dzsungelében
 esőfigyelő
 •
 a csap- a forrás-
 vizet nem pohárból csak
 a tenyeremből
 •
 erdőben a leg-
 hatalmasabb fa a be-
 eső fényhasáb
 •
*és elkezdett az
 eső cseperészni mint-
 ha mindegy el is*

Dólt betűkkel Petri-, József Attila-idézetek.

SAJÓ LÁSZLÓ (1956) Budapest

*állt néztem hosszú
eső egykedvű örök
eső módra hullt*

•

folyóba fúlnak
tengerbe óceánba
te pocsolóába

•

láttamozta az
esőt isten az égen
szivárványpecsét

• • •

épp **hároméves**
lettem volna amikor
kórházba vittek

debrecenbe mert
újhelybe nem akartak
ott halt meg ferfi

bácsi fia nem-
rég az orvos újhelybe
írhatott csak be-

utalót ezért
mentővel nem vihettek
a klinikára

dezső bácsi át-
biciklizett bényére
taxiért 600

forintba került
apu egyhavi bére
az orvos ennél

is drágább magán-
rendelés ott azt mondták
szamárköhögés

nem tipikus ez
volt a veszélyes gyógyszert
keverték persze

én nem emlékszem
semmire állandóan
sírtam három szót

*é'sanya vigyél
haza é'sanya vigyél
haza é'sanya*

vigyél haza ezt
ismételtem amikor
hazaengedtek

a főorvos azt
mondta *bánatbeteg a*
gyerek meggyógyult

de édesanyja
kell a fölépüléshez
apu vitt haza

taxival megint
akkor születtem újra
és lettem aki

vagyok szép kövér
göndör szőke gyerekből
sovány egyenes

szálú vörös a
sírástól a levegő-
vétel is más lett

dadogni kezdtem
szerintem ettől és az
átélt trauma

mikor kőszegre
vittek intézetbe a
logopédián

is sírtam de ott
titokban kicsúfolnak
tízévesen csak

az ágyoszomszédom
hallotta *anyu vigyél*
haza fejem a

párnába fúrva
míg elaludtam de az
ágyoszomszédom a

barátom volt nem
árult el ezért lettünk
ágyoszomszédok és

feküdtünk egymás
mellett mindig anyuért
sírtam és apu

vitt haza mondom
nem emlékszem semmire
a kórházból csak

a dadogás és
a kisgyerek maradt meg
bennem a sírás

*é'sanya vigyél
haza é'sanya vigyél
apu nem jöhet*

• • •

a **karácsony**fán
gyerekkoromban mindig
a barna szalon-

cukrot a kávést
kerestük öcsémrel ha
rózsaszín sárga

fehér volt vissza-
csomagoltuk egyszer fel-
döntöttem a fát

összetört a csúcs-
dísz együtt vállaltuk azt
mondtuk birkóztunk

pedig én voltam
az asztalról nyújtóztam
egy kávé szalon-

cukrot kerestem
öcsém rendes volt mondtam
legközelebb én

vállalom ha ő
csinál valami rosszat
nagy karácsonyfánk

volt etyóéknak
mindig a legnagyobb de
nem irigyeltük

később miskolcon
szobánkban vártuk jézust
a csengetést meg-

volt még a gyerek-
kori izgalom mert így
akartuk aztán

én vettem a fát
gyerekeimnek mindig
közepet kértem

nem kicsi nem nagy
közepes pedig biztos
nagyot szerettek

volna gondoltam
de mindig közepest ez
jellemző talán

mert el se bírtam
a tanácsház térről majd
a lehel térről

át az élmunkás
ferdinánd hídon vissza
az alagúton

éjféli mise
karácsonyi keresztény
aztán nem mentem

egyre kisebbek
lettek a fák fiam jött
anyjával hozzám

ott is aludtak
a fiam sírva hívott
meghalt egon a

nyula karácsony
éjjel ma elpusztult nyúl
később két fát is

cipeltem egyet
nekik a fiammal kis-
karácsony náluk

aztán otthon a
nagykarácsony egyedül
most átjön hozzám

meg van mentve a
karácsony idén haza-
jön brüsszelből a

karanténba mert
félek az lesz idén el-
maradt a húsvét

is talán jobb lesz
így azt mondhatom ezért
vagyok egyedül